

Waldorff (VS):

Om det statslige selskabs – lad os f.eks. kalde det D.O.N.G.s – andel af tilladelsen vil jeg sige, at jeg synes også, 10 pct. er meget lavt, men jeg mener i og for sig, at det ville være muligt at komme ud over det problem, hvis man i det socialdemokratiske forslag indbyggede det, som indgik i regeringens redegørelse, nemlig en glidende skala, således at den offentlige andel kunne stige under bestemte forudsætninger, f.eks. hvis man gjorde meget store fund.

Så vil jeg sige, at jeg tror nok, at hvad enten man følger dette forslag og siger: vi vil kun udbyde et bestemt antal blokke, eller man bliver enige om at sætte nogle grænser for, hvor mange blokke man vil give tilladelser på også efter en udbydelse af hele arealet, er det simpelt hen enormt afgørende, ikke mindst fordi udviklingen i alle andre olielande viser, at det er nødvendigt at ændre betingelserne, både i takt med, at man gør sig erfaringer om, hvordan hele sokkelområdet ser ud, og også i takt med, at man opbygger den statslige ekspertise og det statslige olieselskab. Og hvis det, at man udbyder hele området, også kommer til at betyde, at man kommer til at give tilladelser på en meget stor del af det danske sokkelområde, bliver det en gentagelse ikke i ganske samme omfang, men i retning af det, som man lavede i 1962. Man kommer i løbet af ganske få år til at stå med nogle aftaler, som ikke kan laves om, og vi skal ikke tro, at vi én gang til, hvis man laver en tilladelse, hvor man forærer store dele af undergrunden væk på nogle vilkår, som man så bliver utilfreds med, kan lave det om. Det bliver ikke lige så let at lave det med de næste tilladelser, det er helt sikkert.

Steffensen (KrF):

Jeg skal heller ikke gentage de synspunkter, der har været nævnt i den debat, vi lige har overstået. Jeg vil blot sige, at vi finder i kristeligt folkeparti, at forslaget her vil være velegnet til at gå ind i det udvalgsarbejde, som nu skal foregå med henblik på det, som jeg nævnte i første indlæg, og som jeg finder er væsentligt, nemlig at finde et bredt parlamentarisk grundlag for fremtidens energiudvikling.

Poul Nielson (S):

Det var netop for at gøre det nemmere for regeringen at finde ud af, hvor et sådant bredt parlamentarisk flertal kunne findes, at vi i socialdemokratiet ulejligede os for nogle måneder siden med at formulere de generelle vilkår omkring den sag, der åbenlyst har voldt vanskeligheder internt i regeringen.

Med hensyn til timingen i det her kan man jo også på side 70 i det materiale, ministeren efter undergrundslovens § 12 har fremlagt i energipolitisk udvalg, se, at væsentlige dele af dette har været færdige meget længe, idet der står om en del af de spørgsmål om arealudvælgelsen, at det var uformelle drøftelser i august dette år, man havde med olieselskaberne. Altså gætter jeg på, at det var et rimeligt tidspunkt, i december, at vi prøvede på at fortælle regeringen, hvad den skulle lave for at samle bred enighed.

Jeg tror stadig væk på, at det, vi har foreslået, er nogenlunde det, der vil kunne samle bred enighed, hvis noget sådant skal kunne lade sig gøre overhovedet, hvilket jeg altså mener er meget nødvendigt.

Så er diskussionen om 1. rundes omfang jo en lille smule ved siden af. Vi taler godt nok om at udbyde et meget lille antal blokke, men vi skulle måske have brugt ordet »tildele« i stedet for »udbyde«. Vi har ikke principielt noget imod, at man fremlægger et større antal blokke til selskabernes vurdering i forbindelse med, at de byder, men det må på forhånd være klart, at der er forskellige områder, vi ikke er interesserede i at anvende i 1. runde, bl.a. fordi det kan være meget interessant at se, hvilke naboarealer man her og dér måske får tilbage allerede inden et år fra nu af, og hvis ikke vi tænker i de baner, gør vi os dummere, end befolkningen fortjener.

Det er hele spørgsmålet, om man ser dette mere dynamisk over de næstfølgende år eller man siger: nu kan vi igen udbyde, og så gælder det om at få dem til at komme alle sammen. Ja, selvfølgelig gør det det, men det er da vores undergrund, og vi kan kun bruge den én gang – ja, nu har vi altså fået lov til at bruge den én gang til, fordi vi kunne lave en tilbageleveringsordning midt i en kontraktperiode, fordi det var nødvendigt for landet. Men her er jeg enig med dem, der siger, at fra nu af bliver de enkelte runder